

Els cicles

Aquesta història, és veritat, ja és una mica vella: un segle és un període de cent anys i un cicle és un període de temps en què s'acompleix una sèrie de fets fins a arribar a un des del qual tornen a produir-se en el mateix ordre. S'esdevé, però, que en lloc de *segle* és força habitual de dir «sigle», error o barbarisme contra el qual se sol prevenir, cosa que aleshores provoca que alguns, quan haurien de dir realment *cicle*, pronuncin aquest mot amb una *e* a la primera síl·laba, o que diguin clarament *segle* en lloc de *cicle*, que és el que havien volgut dir. Però si aquesta història és més aviat vella —volem dir que es tracta d'un error que ja ha estat denunciat moltes vegades—, és també encara molt actual, raó per la qual ens hem decidit a «rellançar» aquesta qüestió.

Potser caldria dir que el substantiu *cicle* ha anat ampliant el seu camp de significació. El Diccionari Fabra ja li reconeix, entre d'altres, el significat «sèrie d'actes celebrats dins un any acadèmic, un curs, etc.» I és a partir d'aquest significat, i ampliant-lo encara una mica més, que avui parlem de cicles d'excursions, de cicles de teatre per a nois i noies, de cicles de concerts de música especialitzada, de cicles de cinema de tal o tal director, actor, gènere, etc., etc. El fet és que, a més

del cicle anyal de les quatre estacions, per poc que fem atenció al nostre panorama cultural, tenim notícia constant de tota una sèrie de cicles que tenen lloc al voltant nostre. Els locutors i els informadors radiofònics ens en parlen sovint, cosa que els hem d'agrair, perquè sempre n'hi ha d'interessants. Així ho vam constatar fa cosa de quatre dies, que ens va vagar d'escoltar diversos programes de les nostres emissores. I —se'ns anticiparà algú— en lloc de *cicle* deien sempre «cecle». No: només de tant en tant. Normalment, ho deien bé, però vam tenir ocasió de sentir cinc o sis vegades aquesta forma incorrecta. És per això, doncs, que hem cregut que era pertinent d'insistir sobre aquesta qüestió: si l'actualitat cultural fa que hàgim de parlar sovint de cicles, convé que els qui n'han de donar compte, d'aquesta activitat, coneguïn bé aquesta paraula, i que en cap cas no la diguin malament ni la confonguin amb la que designa un període de cent anys. Que recordin, si de cas, que l'adjectiu que en deriva és *cíclic*, i que també s'hi relacionen *ci-clisme*, *ciclista*, etc.

Albert Jané